

Leonyid Volodarszkij

Margarita nélkül a Mester

A Mester Margarita nélkül.
Az vagyok most. Az, aki végül
Immár minden hidat felperzsel,
S ajtajait zárja retesszel.
Margarita nélkül a Mester,
Aki álmaiban látja:
Visszatér Margaritája,
S dús asztalnál sok híres vendég
Sereglik, s bimbós rózsák kelyhét
Megtölti a legnemesebb bor.
Mester vagyok most is, mint egykor,
Kinek álma, illúziója
Életénél több – így hát óvja.
A tűzben hiszek: regényemet
Megkapta, de nem égette meg.
Csak megszentelte. Abban hiszek,
Ahogy a láng szárnyasan zizeg,
A látom Margarita lelkét,
Amint rajta átdereng még.
S tárva-nyitva hozzá az ajtók,
S épek a hidak, karcsúk, hajlók,
Egy sem égett le. Felém röpül
A drága nő – már-már üdvözül.
Álmaimnak életet adok:
Lássátok, ím – a Mester vagyok!

Leonyid Volodarszkij (1950-) a mai orosz líra egyik legkiemelkedőbb alakja. Verseiben magyar témák és motívumok is felbukkannak, kiseposzt írt a nándorfehérvári diadalról. Várhatóan az idén magyarul is jelenik meg kötete. Tevékenységéért Füst Milán-díjjal tüntették ki.

(fordította és a jegyzetet írta: Cseh Károly)